

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 186/2014-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. mája 2014 predbežne prerokoval sťažnosť A. Š., zastúpenej advokátkou JUDr. Janou Fridrichovou, Jakubovo námestie č. 9, Bratislava, ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Er 2126/2012, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. Š. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. novembra 2013 doručená sťažnosť A. Š. (ďalej len „sťažovateľka“), v ktorej namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Er 2126/2012.

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresný súd viedol konanie vo veci exekúcie sťažovateľky proti povinnému F. Š. (bývalému manželovi) o vymoženie uloženej

povinnosti umožniť sťažovateľke užívať byt v rodinnom dome nachádzajúcom sa v B. až do právoplatnosti skončenia konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. V súvislosti s uvedeným konaním sťažovateľka uvádza, že okresný súd porušil zákonom ustanovené povinnosti v zmysle § 50 ods. 2 druhej vety v spojení s § 50 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, keď pri rozhodovaní o námietkach povinného proti exekúcii nerozhodol v zákonom ustanovenej lehote 60 dní odo dňa ich doručenia tomuto súdu a zároveň uvedené rozhodnutie doručil po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o námietkach exekútorovi poverenému vykonaním exekúcie len na základe urgencye sťažovateľky.

3. Sťažovateľka v petite ústavnej sťažnosti navrhla, aby ústavný súd pri predbežnom prerokovaní prijal jej sťažnosť na ďalšie konanie a následne o nej rozhodol nálezom, v ktorom vysloví, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Er 2126/2012 porušil jej základné právo ustanovené v čl. 48 ods. 2 ústavy, a aby jej v tejto súvislosti priznal primerané finančné zadost'učinenie vo výške 3 600 €, ktoré je jej okresný súd povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu. Sťažovateľka v závere petitu požaduje náhradu trov konania zo strany okresného súdu tak, ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení nálezu ústavného súdu, na účet jej právnej zástupkyne, a to do 15 dní odo dňa doručenia nálezu.

4. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. V zmysle uvedeného návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc,

návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

5. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej, ako aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol ústavný súd posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (mutatis mutandis rozhodnutie sp. zn. III. ÚS 138/02 a v ňom citovaná ďalšia judikatúra). Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (napr. III. ÚS 199/02).

6. Zo sťažnosti, ktorej obsahom a rozsahom je ústavný súd viazaný (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde), ako aj z jej príloh ústavný súd zistil, že po tom, ako sťažovateľka viackrát urgovala rozhodnutie o jej námietkach, okresný súd začal následne vo veci konať a uznesením č. k. 15 Er 2126/2012-32 z 15. mája 2013 o týchto námietkach povinného proti exekúcii rozhodol.

7. V súvislosti s namietaným porušením práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov vyplýva záver, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní či nerozhodnutie v zákonnej lehote má nevyhnutne za následok aj porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 147/04, IV. ÚS 221/05). V tomto prípade ústavný súd zistil, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, preto nevyslovil porušenie tohto základného práva, ale ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

V danom prípade dĺžka exekučného konania vo fáze rozhodovania o námietkach povinného trvala iba 1 rok, čiže nedosiahla takú kvalifikovanú úroveň, ktorá by mohla znamenať porušenie tohto základného práva (III. ÚS 24/04, III. ÚS 67/04).

8. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd sťažnosť sťažovateľky už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

9. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o priznaní finančného zadosťučinenia či náhrady trov konania je viazané na vyslovenie porušenia základného práva alebo slobody sťažovateľky (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd o týchto častiach sťažnosti už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. mája 2014